

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/138/2019
Identifikačné číslo spisu: 7205899399
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7205899399.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne PIDES PLUS s. r. o., so sídlom v Košiciach, ul. Šoltésovej 9, IČO: 44 852 746, zastúpenej JUDr. Zsoltom Suverom, advokátom so sídlom v Košiciach, Murgašova 3, proti žalovanému N. D., bývajúcemu v Y., G. XX, zastúpenému JUDr. Mikulášom Buzgóom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o zaplatenie 475,42 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 31 C 10/2005, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2018 sp. zn. 11 Co 80/2018 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 3. novembra 2017 č. k. 31 C 10/2005-699 konanie zastavil. Podanie žalovaného zo dňa 10. októbra 2016 odmietol. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania a štát má voči žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia 1 160,43 eura s prísl. z titulu nedoplatkov z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie 1999 - 2004. Podaním z 14. septembra 2017 vzala žalobu v celom rozsahu späť a navrhla konanie zastaviť, z dôvodu úhrady nedoplatkov na nákladoch spojených s vlastníctvom a užívaním bytu za obdobie od január 2001 do november 2013, žalovaným 25. novembra 2013 v sume 2 073,36 eura. Súd prvej inštancie konanie zastavil v zmysle § 144, § 145 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), s tým, že dôvody nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby nepovažoval za dostatočne vážne na to, aby konanie nezastavil. Dôvodom späťvzatia žaloby bola úhrada uplatnenej pohľadávky.

Podanie žalovaného z 10. októbra 2016 odmietol v zmysle § 129 ods. 1-3 C.s.p z dôvodu, že neobsahovalo náležitosti vzájomnej žaloby, neboli k nemu pripojené ani dôkazy na preukázanie žalovaným tvrdených skutočností. Žalovaný i napriek výzve na odstránenie väd podania vady neodstránil.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p.

O trovách štátu, ktoré vznikli z titulu znalečného rozhodol v zmysle § 255 ods.1 C.s.p. v spojení s čl. 4 C.s.p.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na základe odvolania podaného žalovaným uznesením z 30. novembra 2018 sp. zn. 11 Co 80/2018 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení uviedol, že dôvody nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby nespĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti, nakoľko nemajú vplyv na hmotnoprávne postavenie žalovaného. Práva a právom chránené záujmy žalovaného nebudú zastavením konania dotknuté, nedôjde k odopretiu súdnej ochrany žalovanému. K právnomu posúdeniu podania žalovaného z 10. októbra 2016, uviedol, že z podania žalovaného, ani po jeho následných doplneniach nevyplýval určitý, zrozumiteľný a nezameniteľný údaj, na akom skutkovom základe sa žalovaný od žalobkyne domáha uplatneného nároku. Odvolací súd poukázal na náležitosti žaloby vyplývajúce z § 132 C.s.p., povinnosť strany pripojiť listinné dôkazy s tým, že uzavrel, že pre uvedené vady podania nebolo možné v konaní pokračovať. Ďalej k odvolacím námietkam žalovaného uviedol, že je plne na úvahe súdu, či viaceré konania na spoločné konanie spojí alebo nie. V zmysle § 166 C.s.p., je možné v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Odvolací súd nepovažoval námietku týkajúcu sa nespojenia vecí za opodstatnenú, lebo rozhodnutie o spojení vecí je na úvahe súdu. Pre spojenie preskúmvanej veci s vecou vedenou na Okresnom súde Košice II pod sp. z. 28 C 193/2016 nebolo naplnené zákonné kritérium spojenia vecí týkajúcich sa tých istých strán sporu alebo skutkovo spolu súvisiacich, ktorým je hospodárnosť konania, t. j. časová úspora alebo úspora trov konania, pretože by nebolo možné ani očakávať, že by sa v nich vykonávali identické dôkazy vzhľadom na predmet sporu a obdobia vyúčtovania nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 C.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p., keď podľa jeho názoru, dovolací súd rozhoduje vo veciach vzájomných žalôb rozdielne. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 M Cdo 3/2010 a sp. zn. 4 Cdo 373/2015 a uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nesprávne, nakoľko prejednávany spor mal byť spojený s iným konaním pred rovnakým súdom prvej inštancie sp. zn. 28 C 193/2016, lebo v týchto konaniach sú uplatňované pohľadávky žalobkyne súvisiace s jedným bytom za rôzne obdobia a v rôznej sume. Podľa jeho názoru, veci skutkovo spolu súvisia, týkajú sa tých istých strán sporu a v zmysle § 166 C.s.p. je preto v záujme hospodárnosti konania daný dôvod na spojenie vecí. Opodstatnenosť takéhoto postupu je daná aj potrebou získania uceleného obrazu o príčine vzniku nedoplatkov, ktoré boli voči žalovanému uplatnené. Ďalej poukázal na to, že v takomto spojenom konaní by sa bol vyriešil základ všetkých voči nemu vymáhaných súm za služby spojené s užívaním bytu. Zároveň konštatoval dôvodnosť a preukázanie vzájomnej žaloby, ktorú podal z dôvodu spôsobenej ujmy konaním žalobkyne a jeho právneho predchodcu, ktorý mu ako užívateľovi bytu poskytoval neštandardné služby. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že predmetom tohto konania je dlh žalovaného z titulu nedoplatkov žalovaného na vyúčtovanie nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu za 2001, 2002 a 2003 v celkovej výške 2 073,36 eura, ktorý zahŕňal aj dlh žalovaného za obdobie 2001 - 2003, ktorý žalovaný uhradil 25. novembra 2013, čím odpadol dôvod žaloby. V konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 193/2016 je predmetom dlh žalovaného za obdobie 2014 - 2015, a preto nie daný dôvod na spojenie vecí. V konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 154/2009 je predmetom určenie neplatnosti uznesení schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu zo 7. septembra 2006, 18. mája 2007, 2. mája 2008 a 28. mája 2010. Ďalej uviedla, že v súvislosti so vzájomnou žalobou žalovaného nie je zrejmý právny titul na započítanie ním uplatňovanej pohľadávky a napokon, po uhradení dlhu si nie je čo vzájomne započítavať. Zároveň poukázala na to, že žalovaný v dovolaní neuvádza, v čom spočíva tvrdená nesprávnosť právneho posúdenia veci a ani ako by mala byť právna otázka posúdená správne. Navrhla dovolanie žalovaného odmietnuť, prípadne zamietnuť. Uplatnila si nárok na náhradu trov

dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolaací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 C.s.p.) a či sú splnené podmienky podľa § 429 C.s.p., dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

7. Podľa § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.

8. Podľa § 420 písm. f/ C.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 písm. c/, ods. 2 C.s.p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

10. Podľa § 440 C.s.p., dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní.

11. Podľa § 431 C.s.p, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

12. Podľa § 432 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

13. V preskúmvanej veci dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania v zmysle § 419 C.s.p. v spojení s § 420 a § 421 C.s.p. z dôvodu, že predmetom dovolacieho prieskumu je rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby, odmietnuté podanie žalovaného z 10. októbra 2016 a rozhodnuté o trovách konania strán a trovách štátu.

14. Pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posúdiť intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenie procesných práv hodnotiť v kontexte celého súdneho konania. Obsah práva na súdnu a inú ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 ústavy, nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. mája 1994 sp. zn. I. ÚS 26/1994).

Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi.

15. Žalovaný v dovolaní namietal procesný postup súdu, ktorý nevyhovel jeho požiadavke na spojenie vecí v zmysle § 166 C.s.p. a tým porušenie jeho procesných práv. Odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, s tým, že sa stotožnil s jeho názorom, že zákonné podmienky pre spojenie vecí v zmysle § 166 C.s.p. nie sú dané. Predmetom uplatneného nároku bol dlh žalovaného na nedoplatkoch za vyúčtovanie nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu č. 4 za obdobie 1999 - 2004 celkom vo výške 2 073,36 eura, ktorý žalovaný v priebehu sporu uhradil 25. novembra 2013. Žalovaným uplatnená vzájomná žaloba pôvodne na zaplatenie 10 000,- eur (č.l. 604 spisu), následne na základe jej doplnenia podaním (č.l. 620, 625 spisu), posúdením podľa jej obsahu (§ 124 C.s.p.), bola nárokom na poskytnutie 20 % z celkových úhrad za služby spojené s užívaním bytu za obdobie 55 rokov z dôvodu nevýhodnej polohy bytu žalovaného. Následne na pojednávaní 3. novembra 2017 (č.l. 695 spisu) žalovaný upresnil výšku ním uplatneného nároku, ktorým sa domáhal zaplatenia 1 048,09 eura, z titulu úhrady poskytnutej žalobcovi v sume 506,39 eura a v sume 431,64 eura v novembri 2013, vrátane úrokov, ktoré nevedel navyčísliť.

16. Podľa názoru dovolacieho súdu, uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nie je dôvodný, lebo odvolací súd sa náležite vysporiadal s uplatnenou námietkou týkajúcou sa spojenia vecí s tým, že dospel k správneému záveru, že procesné podmienky vyplývajúce z § 166 C.s.p. v danej veci nie sú dané. V konaní vedenom na príslušnom súde prvej inštancie pod sp. zn. 28 C 193/20016 je predmetom nedoplatok žalovaného z titulu vyúčtovania nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu za iné zúčtovacie obdobie. Požiadavka žalovaného, aby sa v uvedenom konaní riešil základ všetkých uplatnených nárokov žalobkyne proti žalovanému nie opodstatnená. Podmienkou spojenia vecí je zásada hospodárnosti konania. Pokiaľ žalobkyňa vzala žalobu späť z dôvodu úhrady uplatnenej pohľadávky žalovaným v tomto konaní, nebolo možné návrhu na spojenie vecí s iným konaním vyhovieť.

17. Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca ako dominus litis prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a po späťvzatí žaloby pokračuje v konaní tak, aby bolo toto konanie bez ďalšieho prejednanja zastavené resp. sčasti zastavené. Z tohto dôvodu namietaný nesprávny procesný postup odvolacieho súdu nebol dôvodný, a preto dovolanie v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nie je prípustné.

18. K dovolaciemu dôvodu uplatnenému v zmysle § 421 ods. písm. a/ C.s.p., dovolací súd uvádza, že vzhľadom k tomu, že odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu z dôvodov podľa § 357 písm. a/, b/ C.s.p., dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

19. Z týchto dôvodov dovolací súd dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné odmietol (§ 447

písm. c/ C.s.p.). Vzhľadom na rozhodnutie z procesných dôvodov, dovolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

20. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 451 ods.3 veta druhá C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni v dovolacom konaní priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému v zmysle § 438 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a zásadou úspechu žalobkyne v dovolacom konaní (§ 255 ods. 1 C.s.p.). O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.